

op kot

achttien

jaar

heb je

knopen in mijn groei

ontrafeld

met de glimlach.

hou je

duim en wijsvinger

op een kier

zelfs al

heb ik de

veters van mijn jeugd

voorgoed

dichtgestrikt?

Charlotte Heytens

uit: 'Je stilte ademt zo zacht' - Bakermat 2003

'*Achttien jaar*' was Charlotte Heytens toen ze dit gedicht schreef. Ze blikt terug op haar jeugd in de geborgenheid van haar 'thuishaven'. Ze vaart nu verder en weet nog niet tegen hoeveel knopen, met welke snelheid ze haar jeugd achter zich zal laten en naar volwassenheid kan groeien. Meteen merken we de ietwat aparte structuur op. Met een op een waterval gelijkend aantal woorden. De dichteres weegt schoorvoetend elk woord apart af, en '*ontrafeld ze de knopen in haar groei*'. Voorzichtig wellicht en weloverwogen. De studiekeuze is gemaakt. Neen, het is niet zeker dat ze met '*knopen*' naar zeevaarttermen verwijst. Het staat de lezer echter vrij om hier wel een verband te zien. Is dat niet de kracht en de rijkdom van poëzie? Dat woorden verder reiken! Laten we niet té ver in de verte turen en ons richten op het ontwarren van knopen, van pijnpunten in haar jeugd. '*Met de glimlach*' hebben haar ouders puberteits- en andere problemen aangepakt en afgevlakt. Opvallend is het gebruik van de punt achter '*glimlach*': er volgt geen hoofdletter; het levensverhaal zal in een goede verstandhouding verdergaan. Laat Charlotte de lezer even stilstaan bij '*hou je*' waarmee je twee kanten uit kan: '*houden van*' en '*op een kier houden*'? Nu ze op het punt staat om '*op kot*' te gaan wil ze haar ouders bedanken. Met een paar vragen ook: ga je voor mij '*duimen*'? Blijven jullie van me houden? Volgen jullie me met de '*wijsvinger*', met wijsheid zonder het bezwerende vingertje te gebruiken? En houden jullie – in geval van nood – de deur '*op een kier*' wanneer ik onvoorzien op mijn stappen terugkeer? Groeit de onzekerheid nu ze het vertrouwde ouderlijke nest verlaat en op eigen benen wil staan? Met veel goede moed en veel inspiratie bij haar studiekeuze voor hoger of universitair onderwijs heeft de adolescent '*de veters van haar jeugd voorgoed dichtgestrikt*'. De ouders blijven als supporter achter en zullen met lede ogen de strik die hen met hun kind bond, moeten loslaten. (HVdS)